

Ulf Danielsson. Vårt klot så ömkligt litet.

Fri Tanke förlag.

Klimatskeptikerna, de som avvisar varje rapport som alarmerar fara om jordens framtid, tycks tack och lov bli allt färre. Kvar finns en förvirrad Donald Trump vars retorik inkluderar klimathotet som en del av en konspiratorisk sammansvärjning. President Obama har konstaterat att vi är den första generationen som känner av klimatförändringarnas effekter och den sista som kan göra något åt dem. I en sådan tid är Ulf Danielssons essäsamling "Vårt klot så ömkligt litet" en guldgruva och en kraftfull vägvisare. Ulf Danielsson är professor i teoretisk fysik och välkänd radoröst. Med ett omedelbart anslag markerar han allvaret. Sitt eget vetande inger honom oro vilken han delar med sig av. Tar sig sedan an en ambitiös uppgift att för den undrande läsaren förklara de fyra elementens funktion och människans mödosamma kamp för att förstå dem från antikens dagar till nu. Det blir lärda och underhållande exkurser i en hisnande vetenskapshistoria, för att sedan mot slutet återvända till allvaret. Vad är jorden? Varför är den så utsatt? Ulf Danielsson granskar de klassiska metaforerna som idag inger oss ett falskt hopp. Om jorden som en god och beskyddande moder. Snarare är jorden ett nyckfullt vilddjur som varken tänker i banor av gott eller ont. Hos Ulf Danielsson finns inget trossystem eller yttre kraft som kan rädda människan. Bara hennes eget förnuft och handlingskraft. I kapitlet "Gaia 2.0" drar Ulf Danielsson ut tankelinjerna med pedagogiska metaforer och bilder. Jord och liv rör sig i en dialektisk samverkan, men där vår existens är beroende av en lång rad historiska tillfälligheter. Denna sårbarhet uppvägs i någon mån av vår möjlighet att hindra vårt system förändras i en ny och okänd riktning. Det är inte de goda avsikterna eller vackra dogmer som räknas utan helt enkelt vad vi faktiskt gör. "Stjärnorna kvittar det lika", som Ferlin skaldade. "Vårt klot så ömkligt", för övrigt ett citat från Dante i "Den gudomliga komedin", är en lärd och underhållande bok, som både oroar och ger hopp. Men då måste vi ta oron på allvar. Och till det ha en god portion tur.

Jakob Carlander

